

φορά τῆς Φύσεως καὶ εἰς τὰς Ἀρεσκείας τῶν προξενεῖ, καὶ Κοινωνίας καὶ Διαφορᾶς, καὶ ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐκ τούτων Πράξεις· ὡσαύτως καὶ Νέος καὶ Γέρον, καὶ Δυσειδής, καὶ Ωραῖος, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. Κατ' Ἡθός δέ, οἷον, Ὑπερήφανος, Δειλός, Φιλάργυρος, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ πάλιν καὶ τὰ τοιαῦτα Πρόσωπα ἠμποροῦσι καὶ νὰ ὁμογενοῦνται, καὶ νὰ διαφέρωνται μετ' ἀλλήλων, ἢ δι' Ὁμοιοῦθδειαν, οἷον δύο Δειλοὶ, ἢ δι' Ἀνομοιοῦθδειαν, οἷον, Φειδωλός, καὶ Ὑπερήφανος, ἢ κατὰ τὸ ἐναντίου, οἷον, Δειλός, καὶ Μεγαλίψυχος, Φειδωλός, καὶ Μεγαλόδωρος, καὶ τὰ ὅμοια. Κατὰ δὲ Ἐπάγγελμα, οἷον, Γεωμέτρης, Γεωργός, Τέκτων· καὶ ἠμποροῦσι καὶ τὰ τοιαῦτα νὰ διαφέρωνται καὶ δι' Ὁμοιότητα, καθὼ καὶ Τέκτων Τέκτονι κοτέει, καὶ Κεραμεὺς Κεραμεῖ· καὶ δι' Ἀνομοιότητα, οἷον Κεραμεὺς, Γεωμέτρης, Γεωργός· καὶ δι' Ἐναντιότητα, οἷον, Ἀνδρακεὺς, καὶ Κναφεύς· καὶ διὰ τὰ αὐτὰ πάλιν νὰ λαμβάνησι Ἀφορμὰς Συγκοινωνίας· καὶ κατὰ Συμβεβεκός, οἷον, Πλούσιος, Πτωχός, Εἶνος, Πολίτης, Δούλος, Ἐλεύθερος· καὶ τὰ τοιαῦτα ἠμποροῦσι καὶ νὰ διαφέρωνται, καὶ νὰ συμφωνῶσι διὰ τὰ αὐτὰ μὲ τὰ πορρηθέντα. Πράξεων, καὶ Παθημάτων, καὶ Λόγων Πλασουργίαν ἠμποροῦσι νὰ δώσωσι τὰ Πρόσωπα, ὅταν ἤθελε συμπέτωσι μὲ περισσοτέρας Διαφορᾶς πρὸς τὰ Πράγματα, καθὼς φέρει εἰπεῖν τὸ νὰ διαφέρωνται, περὶ Προτιμήσεως, Πενθερὰ Εὐγενής, Ὑπερήφανος, καὶ Πτωχῆ, καὶ Νύμφη Ἀγενής, Πλουσία, καὶ Ὑπερήφανος· ἢ Ἀξιοματικὸς Φειδωλός, καὶ Γδιώτης Εὐτολμος, Ωραῖος καὶ Μεγαλόδωρος, νὰ προσπαθῆ ἕκαστος νὰ οἰκαιοποιηθῆ, καὶ νὰ ἐλκύσῃ δι' ὅλου εἰς ἑαυτὸν τὴν αὐτὴν Ἐρωμένην, ἀμφοτέρους δεχομένην, καὶ κολακεύουσαν. Μεταξὺ δὲ εἰς τὰ Πρόσωπα πάντοτε πρέπει νὰ εὐρίσκηται ἁμμία Σχέσις, ἢ κατὰ Συγγένειαν, οἷον, Πατήρ, Υἱός, Ἀνὴρ, Γυνὴ, Πενθερὰ, Νύμφη, καὶ τὰ ὅμοια· ἢ κατὰ Τάξιν, οἷον

Δεσπότης, Δούλος· ἢ κατὰ Τύχην, οἷον, δύο Σύνδουλοι· ἢ κατὰ Ἐπάγγελμα, οἷον δύο Τέκτονες· ἢ κατ' αὐτὰ τὰ Πράγματα, καθὼ ἤθελεν ἔχωσι τὰς αὐτὰς Βουλῆσεις, καὶ Ὑπολήψεις περὶ τῶν αὐτῶν, οἷον δύο Ἐρασαὶ μιᾶς Ἐρωμένης· ἢ τὰς ἐναντίας, οἷον ὁμὲν Σοφός προαιρεῖται τὰς Μαθήσεις ὡς ἐπωφελεῖς, ὁ δὲ Ἀπαίδεutos τὰς καταφρονεῖ ὡς ματαίας· ἢ δύο Σοφοί, ὁ μὲν ὑπολαμβάνει κινουμένην τὴν Γῆν, ὁ δὲ ἰσαμένην, καὶ διαφέρονται. Προσέτι καὶ μεταξὺ εἰς τὰς Πράξεις τῶν εἰρημύτων Προσώπων πρέπει νὰ συμπαραπλέκωνται καὶ τινα πλάγια Πρόσωπα ἀπὸ Δούλους, Φίλους, Συγγενεῖς, καὶ τοὺς ὁμοίους, τὰ ὅποια νὰ συνεργῶσι κατὰ τὴν σκοπούμενην Σύστασιν τοῦ Μύθου, τὰ μὲν, κατὰ τὸ Τίμιον, καὶ Ἀθῶνον, οἷον συμβουλευόντα, ὀδηγούντα, ὑπηρετοῦντα, ἢτι χρησῶν πράττοντα· τὰ δὲ, κατὰ τὸ Αἰσχρὸν, καὶ Ἄτιμον, οἷον ψευδόμενα, ἐξαπατώντα, κολακεύοντα, διαβλλόντα, Πανουργίας, καὶ Δόλους συμπλέκοντα, ἢτι Πονηρὸν ἐνεργούντα, ἢ καθ' ἑαυτὰ, ἢ καὶ κατὰ Συνέργειαν διὰ τίνος τῶν κυρίων Προσώπων· κατὰ τὸ τέλος ὅμως τοῦ Δράματος πρέπει οἱ μὲν χρησοὶ καὶ ἐπωφελεῖς Συνεργοὶ νὰ ἀναφαίνωνται, καὶ νὰ τιμῶνται, οἱ δὲ Πονηροὶ καὶ Δολιόφρονες, νὰ ἐκκαλύπτωνται καὶ νὰ ἀτιμάζωνται. Καὶ ἐκ τοιούτων τινῶν ἠμπορεῖ νὰ συζηθῆ κατὰ τὸ Γέλοϊον, καὶ Χωμικόν καὶ ὁ Χωμικὸς Μῦθος.

Ἡθός Κωμικόν.

Τὸ δὲ Ἡθός καὶ εἰς τὴν Κωμῶδιαν ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ἀρμόδιον· ἐπειδὴ ἀντὶ Γέλωτος προξενεῖ Ψυχρότητα, καὶ Ἀηθίαν, ὅταν δὲν ἤθελεν εἶναι ἀνήκον εἰς τὰ ὑποτιθέμενα Πρόσωπα· διὸ καὶ ὁ Ποιητὴς πρέπει νὰ προσέχῃ εἰς τὰς Πράξεις τοῦ Κωμικοῦ Μύθου ἵνα ποιῆ ἀκριβεῖς τὰς Μιμήσεις,